

2018 februárjában egy este ültem a kollégiumi szobámban, törli témazáróra tanultam. Több e-mailem is érkezett, az egyik feladója Tar Attila tanár úr volt. Összeugrott a gyomom! Mit akarhat?! Legyűrtem az idegességemet, és megnyitottam. Elolvastam, de nem értettem, még egyszer elolvastam. Most már megértettem.

„...We would choose Dorka and Akos for both to be in waiter position. They will work from 15/5 – 31/8. They should travel a couple of days earlier so they can be enrolled and registered.

Please let me know if you accept .

Thank you....”

Megörültem, majd egyből telefonáltam anyumnak. Felbolydult mindenki! 10 perccel később már az egész család tudta, hogy a nyaramat Cipruson fogom tölteni. Azonnal megnéztem a térképen a szigetet, ismerkedtem vele, képeket nézegettem. Május 10-ig, az indulásig még rengeteg munka várt rám, témazárók, beadandók, házi feladatok, ppt-k. Átbeszéltek a tanár úrral a feladatainkat. Ákossal, az osztálytársammal egyre többet álmodoztunk róla, erősítettük egymást, majd amikor eljött az idő, felszálltunk a repülőre.

Este 11-kor landoltunk Larnakán, 32 fokban és izgatottan. A bőröndünket magunk után húzva kerestük a nevünket a magasodó névtáblák között. Én izgultam, hogy nem jön értünk senki, miközben Ákos rábökött a táblára, amelyen meglátta a nevünket. Egy középkorú úr üdvözölt bennünket, és

elfuvarozott minket ahhoz a szállodához, amely a munkahelyünk lett négy hónapon keresztül. Megismertük a szállodát, a főnökeinket, a feladatainkat és a munkatársainkat, akikkel együtt is laktunk. A szálloda, ahol dolgoztunk, a tengerparton volt, 388 szobával rendelkezett, így közel 1000 ember nyaralhat ott.

Hogy mi volt a feladatom? Mindennap 9.00–18.00-ig tartott a munkaidőm, lent a bárban pincérkedtem, mindössze 15 méterre a Földközi-tengertől. Beszéltek angolul, beszéltek németül, sőt megtanultunk néhány kifejezést görögül is. Munkatársaink segítettek bennünket, értékelték a szorgalmunkat és a kitartásunkat. A munkaidő letelte után lehetőségünk volt arra is, hogy megismerjük a város nevezetességeit, ezenkívül más városokba is eljutottunk, mint például Limassol, Larnaka, Nicosia, Paphos.

Sokat tanultam ezalatt a négy hónap alatt. Elsősorban magamról, mennyire vagyok/lettem türelmes és kitartó, hogyan dolgoztam fel a kudarcokat, hogyan fejlődtem napról napra a munkámban, hogyan tudtam már pillantásokból is megérteni, hogy milyen feladatok várnak még rám. Bebizonyosodott, hogy idegen nyelvek tudása nélkül mindezt nem tudtam volna végigcsinálni. Pár hét után már tudatosabban és bátrabban kommunikáltam. Beleláttam a munka világába, megértettem, hogy a jobb és komolyabb munkához milyen tulajdonságokat kell magamban fejleszteni, megerősíteni, és egyre jobban kikristályosodott, hogy a turizmus irányában szeretnék továbbtanulni.

Most újra itthon vagyok a családommal és a barátaimmal, hiszen szeptember 5-én landoltam Budapesten. Más lettem, komolyabb és érettebb, érzékenyebb és odafigyelőbb.

Újra itt vagyok az iskolában és a kollégiumban. Készülök az érettségire. A 113 nap alatt szerzett új barátaimmal továbbra is ugyanúgy tartom a kapcsolatot, és remélem, a későbbiekben még találkozunk.